

Κυριακή Μετὰ Τα Φῶτα: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε » (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

/ [Πεμπουσία](#)

Με τη δεσποτική εορτή των Αγίων Επιφανείων-Θεοφανείων συμπληρώνεται άλλος ένας όμορφος και ανεπανάληπτος λειτουργικός κύκλος του έτους. Η κατακλείδα του αγίου δωδεκαημέρου επισφραγίζεται με «τα Φῶτα και τα Ολόφωτα» όπως θα έγραφε και ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Μετά από τη βίωση των άρρητων μυστηρίων του σπηλαίου της Βηθλεέμ τα πάντα φωτίζονται, τα πάντα αγιάζονται· οι βρύσες, τα ποτάμια, ολόκληρη η κτίση, λόγω της Βάπτισης του Θεανθρώπου Χριστού.

Ὀντως «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» και « Ἰλιγγιᾶ ὁ νοῦς» κάθε πιστοῦ ἀνθρώπου ὅταν θεάται τον Κύριο της Δόξης να προσέρχεται για να βαπτιστεί. Ο Ιορδάνης ποταμός ευφραίνεται και αγάλλεται καθότι συναντά και υποδέχεται στα νερά του τον ἴδιο το δημιουργό του. Ο Ιησούς Χριστός, η πηγή της ταπεινοφροσύνης, προσέρχεται ὡς ἀπλός Ισραηλίτης στον Ιορδάνη ποταμό για να δεχτεί το βάπτισμα που προσφέρει ο ἀγγελιαφόρος του, Ιωάννης ο Πρόδρομος.

Ο Πρόδρομος διά της φωνῆς και του βαπτίσματος που τελεί, καλεί το λαό να προετοιμαστέι για τον ερχομό του μεγάλου Μεσσία της ἀνθρωπότητας. Το βάπτισμα δηλαδή του Ιορδάνου ἦταν προπαρασκευαστικό για την ἔλευση του Χριστοῦ. Με το κήρυγμα και το βάπτισμα των πιστῶν ἀπό τον Πρόδρομο, οι πρώτοι καθαρίζονταν και προετοιμάζονταν για τον ερχομό του Μεσσία. Στην πραγματικότητα λοιπόν, ο Ιησούς δεν ἔχει ἀνάγκη «των καθαρσίων» του βαπτίσματος του Προδρόμου καθώς εἶναι ἀναμάρτητος Θεός. Παρ' ὄλη τη θεία του φύση και την τελειότητα, συγκαταβαίνει για ἀκόμη μία φορά, ὅπως ἔκανε με την ταπεινή γέννησή Του στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Η ευσπλαχνία του, καταδέχεται «οικονομικῶς» για χάρη του «Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου» να βαπτιστέι. Επειδή ο Αδάμ με την παρακοή του ἀπεμπόλησε την καθαρότητα που του προσέφερε ο δημιουργός του, ο τελευταίος βαπτίζεται σαν ἀνθρωπος ὡστε να μας προικοδοτέσει το Μυστήριο της Καθάρσεως και της Αποκαταστάσεως.

Ο Ιορδάνης γίνεται η βιβλική και ιστορική τεκμηρίωση του μυστηρίου του

Βαπτίσματος. Το μέγα αυτό μυστήριο που αποκαθαίρει και λαμπρύνει την οντότητά μας, που από γέροντες της πτώσεως μας καθιστά νέους Χριστοφόρους της Αναστάσεως. Σύμφωνα με τους πατέρες η Βάπτιση μας ξανακαθιστά «ἀναμάρτητους και ἡγιασμένους ὡσπερ Ἄδάμ τὸν πρῶτον» και μετά από αυτήν ο καθένας καλείται με τον τρόπο ζωής του να διατηρήσει την καθαρότητά του.

Η εορτή των Φώτων σχετίζεται άμεσα με το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Η Βάπτιση του Χριστού γίνεται το έναυσμα ώστε μετέπειτα οι απόστολοι να «Βαπτίζουν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Και βέβαια το μυστήριο αυτό δεν αποκαθαίρει και δεν απαλλάσσει τον άνθρωπο από την αμαρτία κατά μαγικό τρόπο. Ούτε καθιστά θεσμικά και μόνο κάποιον χριστιανό. Το Βάπτισμα είναι ζήτημα ζωής και συμπόρευσης με τον Χριστό. Δηλαδή, ο κάθε βαπτισμένος καλείται να ζήσει οντολογικά με αυτόν που ενδύθηκε στο Βάπτισμα. Η απεμπόληση και η απέκδυση της κληρονομιάς του Βαπτίσματος ισοδυναμεί με την απώλεια του ανθρώπου.